

19, 20 e 21 de decembro de 2019

THE YOUNG VICTORIA

Dirección: Jean-Marc Vallée

Intérpretes: Emily Blunt e Rupert Friend

Reino Unido, 2009 - 100 min (VOS en castelán)

Formato: 35 mm

NON RECOMENDADA MENORES DE 16 ANOS

* PREMIO OSCAR 2009: MELLOR VESTUARIO.

* NOMINADA AO GLOBO DE OURO 2009: MELLOR ACTRIZ DRAMA.

* 2 PREMIOS BAFTA 2009: MELLOR VESTUARIO E MELLOR MAQUILLAXE E PERRUQUERÍA

* SATELLITE AWARDS: NOMINADA Á MELLOR ACTRIZ DRAMA

* BRITISH INDEPENDENT FILM AWARDS (BIFA) 2009: NOMINADA Á MELLOR ACTRIZ

Narra a mocidade de Réina Vitoria de Inglaterra, o seu ascenso ao trono e a lendaria historia de amor que a uniu ao Príncipe Alberto. En 1837, Vitoria de Kent, con só 17 anos, convértese no centro dunha loita polo poder. O Rey Guillermo, o seu tío, está a piques de morrer. Vitoria, a pesar de que vive apartada da corte por vontade da súa nai, aspira ao trono, aínda que só conta co apoio do seu institutriz. Tras a morte do seu tío, Vitoria é coroada raíña de Inglaterra (1837-1901).

Que a felicidade non é filmable sabémolo: ao cinema non adoita interesarlle, salvo que sexa para contar como se perdeu, ou como se recupera tras un calvario. Por iso é polo que das seis décadas do reinado de Vitoria, a soberana que cambiou para ben a vida dos seus súbditos, pero tamén a que expandiu o arrogante imperialismo inglés por todos os recunchos do planeta, só parecen interesar os seus primeiros anos, aqueles en os cales aprendeu a reinar, á vez que consolidaba a súa longa relación co príncipe Alberto.

Nesta película implacablemente clásica o que interesa mostrar é, por unha banda, como se vive a soidade do poder; e por outro, a posibilidade de trazar un paralelismo histórico entre Vitoria e a actual primeira mandataria... só para resaltar a amplitude da decadencia da institución do consorte real, a anos luz aquel brillante Alberto deste actual Felipe ramplón e metepatas. Ah, e máis lles vale non reparar no suposto parecido entre a estupenda Emily Blunt e a adusta matrona que identificamos nos libros de historia con Vitoria... o cinema ten tendencia a embelecelo todo.

POR MIRITO TORREIRO (Fotogramas *****)

* **HORARIO:** xoves e venres ás 20:30h, sábado ás 17:30 e 20:30 h

* *Prégase puntualidade, unha vez comenzada a proxección non se permitirá o acceso á sala.*

ENTRADAS: 3,00 €

(Carne xove, +65 anos, persoas desempregadas, ,00 €)

* *Para acceder aos descontos é imprescindible presentar o documento que acredite o desconto no momento de mercar a entrada*

SESIÓN DO ESPECTADOR: sábados 17:30 h.

PREZO ÚNICO: 1,50 €

ABONO 5 PELICULAS: 12,00 €

VENDA NO DESPACHO DE BILLETES: media hora antes de cada función (só se quedan entradas dispoñibles)

VENDA ANTICIPADA: na conserxería do Fórum, de luns a venres de 9:00 a 14:00 e de 16:00 a 20:00 h; sábados de 10:00 a 13:00 h

SALA FERNANDO REY

JEAN-MARC VALLÉE

28, 29 e 30 de novembro de 2019

DALLAS BUYERS CLUB

Dirección: Jean-Marc Vallée

Intérpretes: Matthew McConaughey e Jennifer Garner

Estados Unidos, 2013 - 117 min

(Versión doblada en castelán) Formato: 35 mm

NON RECOMENDADA MENORES DE 12 ANOS

* 3 PREMIOS OSCAR 2013: MELLOR ACTOR, ACTOR SECUNDARIO E MAQUILLAXE

* 2 GLOBOS DE ORO 2013: MELLOR ACTOR E ACTOR SECUNDARIO

* CRITICS CHOICE 2013: MELLOR ACTOR E ACTOR SECUNDARIO.

* CÍRCULO DE CRÍTICOS DE NOVA YORK 2013: MELLOR ACTOR SECUNDARIO

* ASOCIACIÓN DE CRÍTICOS DE OS ANXELES 2013: MELLOR ACTOR SECUNDARIO

* PREMIOS GOTHAM 2013: MELLOR ACTOR

* PREMIOS INDEPENDENT SPIRIT 2013: MELLOR ACTOR E ACTOR SECUNDARIO.

* SATELLITE AWARDS 2013: MELLOR ACTOR E ACTOR SECUNDARIO.

En colaboración co Comité Anti Sida de A Coruña (CASCO) conmemorando o Día Mundial da Sida (1 de decembro)

CINEFORUM

Coordinado por Sonia Valbuena García, directora de CASCO e avogada, que axudou a moitos presos a que tivesen acceso ao tratamento nos cárceres e a que obtivesen permisos especiais cando a infección era tardía (sida).

- O coloquio se realizará o venres 29 de novembro ao remate da proxección (máximo 40 minutos)

Grazas a esta trama sobre o individuo contra o estado, a película evita ser o melodramón sobre enfermidades terminais que ameazaba ser. É máis unha **Erin Brockovich** (Steven Soderbergh, 2000) tex- mex que unha **Philadelphia** (Jonathan Demme, 1993) confederada. Tamén así, o personaxe de Matthew McConaughey esquivou o victimismo truculento e, en lugar dun mártir inopinado, acabámolo vendo como un combatente teimudo. Ou como un emprendedor robinhoodesco e fullero. Ou como un xinete de rodeo case cadáver que se emperra en seguir montado o máximo tempo posible nesta vida, por moitas coces que siga recibindo.

POR JOAN PONS (Fotogramas ***)

FORUMETROPOLITANO

5, 6 e 7 de decembro de 2019

C.R.A.Z.Y

Dirección: Jean Marc Vallée

Intérpretes: Michel Côté e Danielle Proulx
Canadá, 2005 - 128 min - (VOS en castelán)

Formato: 35 mm

NON RECOMENDADA MENORES DE 13 ANOS

* FESTIVAL DE TORONTO 2005: MELLOR PELÍCULA CANADIENSE

* FESTIVAL DE XIXÓN 2005: MELLOR DIRECTOR, GUIÓN E DIRECCIÓN ARTÍSTICA

* PREMIOS GENIE 2005: MELLOR PELÍCULA CANADIENSE

Drama familiar. Cando Zach entra na adolescencia e descobre que é diferente aos demais, reprimirá as súas tendencias máis profundas para non perder o amor do seu pai. Entre 1960 e 1980, vive rodeado dos seus irmáns, de Pink Floyd e os Rolling Stones, os porros fumados ás agachadas, as grandes e pequenas discusións. Pero, sobre todo, o que Zac busca é poder manter a relación co seu pai..

Un rápido resumo deste filme canadense podería facerse cunha frase: Fotos animadas dunha vida equivocada. O de fotos animadas nace da forma en que o director propón contarnos a historia de Zach e os seus catro irmáns: pequenos fragmentos de vida que comezan co seu nacemento o día 25 de decembro do ano 1960. Zach é o cuarto de cinco fillos do matrimonio Beaulieu. Zach é, tamén, o favorito do seu pai. Pero Zach é un mozo especial. Raro. Distinto. A Zach gústanlle as bonecas, pasear ao seu irmán pequeno en cochecito, vestirse coa roupa de mamá. Pero Zach quere, por encima de todo, ser como o seu pai quere que sexa. E por iso oculta, esconde, disimula a súa condición. Todo isto nun contexto de familia pequeno burguesa, aparentemente feliz e convencional na que cada un dos irmáns representa unha forma de entender o mundo: o intelectual, o rebelde, o deportista, o pequeno e... o homosexual non asumido. A idea non é nova, a forma de contala tampouco, pero hai neste **C.R.A.Z.Y**, título con truco, unha lección de tolerancia que irmá este filme con outro rodado nas antípodas, **The Blossoming of Maximo Oliveros**, do filipino Auraeus Solito, onde tamén atopamos unha familia de irmáns na que un deles é distinto. Aínda que neste caso, moito mellor aceptado.

(Fotogramas ***)

12, 13 e 14 de decembro de 2019

CAFÉ DE FLORE

Dirección: Jean Marc Vallée

Intérpretes: Vanessa Paradis e Kevin Parent
Canadá, 2011 - 120 min - (VOS en castelán)

Formato: 35 mm

NON RECOMENDADA MENORES DE 12 ANOS

* PREMIOS GENIE 2011: 13 NOMINACIONES, INCLUÍDO MELLOR PELÍCULA E MELLOR DIRECCIÓN

* SATELLITE AWARDS 2012: NOMINACIÓN A MELLOR ACTRIZ SECUNDARIA

Narra os destinos paralelos de Jacqueline, nai dun neno nos anos sesenta en París, e de Antoine, un DJ de éxito recentemente divorciado no Montreal actual. As dúas historias únense a través do amor. Un amor eufórico, obsesivo, trágico, xuvenil e atemporal. Unha odisea amorosa mística e fantástica.

Cineasta de traxectoria sorprendente, capaz de ir ata o límite no seu filme de exordio, **C.R.A.Z.Y**, para realizar daquela unha almibarada recreación histórica **The Young Victoria**, o canadense Jean-Marc Vallée propón, nesta película estraña e suxestiva, dúas historias separadas polo tempo e o espazo (unha, no Canadá de hoxe; a outra, no París de 1969). Ambas funcionan perfectamente cando se desenvolven por separado: un crese ata o fondo a esa Vanessa Paradis corrente, case anodina, pero fara nai dun neno con síndrome de Down, igual que se cre a historia do dj que abandona esposa e fillas porque se namorou dunha muller coa que soñou toda a súa vida. Ata aí, todo ben: a escritura en imaxes é moi suxestiva, orixinal por momentos; o ritmo non decae xamais, feito como está a partir de fragmentos que avanza rapidamente.

Pero á hora de soldar ambos os fragmentos, a cousa non funciona, polo menos para o racional espectador que é quen isto firma. .

POR MIRITO TORREIRO (Fotogramas ***)